

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu: **P., a. s.**, so sídlom S. zastúpeného **JUDr. J.**, advokátom so sídlom Č. proti žalovanému: **Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky**, so sídlom Mierová 19, Bratislava v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 696/2005-001 zo dňa 22. marca 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 161/2005-43 zo dňa 22. mája 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 161/2005-43 zo dňa 22. mája 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol ako nedôvodnú žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 696/2005-001 zo dňa 22. marca 2005, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. Pkl/2005-020 zo dňa 21. februára 2005 o uložení pokuty vo výške 250.000,--Sk pre obchodovanie s vojenským materiálom v rozpore s udelenými licenciami č. V 404/0048 na vývoz tovaru a č. V 404/0047 na vývoz tovaru v zmysle ustanovenia § 25 ods. 2 písm. c/ zákona č. 179/1998 Z. z. o obchodovaní s vojenským materiálom a o doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 179/1998 Z. z.“). V odôvodnení svojho rozhodnutia sa krajský súd stotožnil s názorom žalovaného, že rozpor v realizácii navzájom súvisiacich úradných povolení, predstavoval obchodovanie s vojenským materiálom v rozpore s udelenými licenciami a keďže žalobca nevyviezol licencovaný vojenský materiál ako reexport dovezeného vojenského materiálu, hoci tak mal v súlade s licenciou č. V 404/0047 a licenciou č. V 404/0048 urobiť, zákonným postupom

podľa § 25 ods. 2 písm. c/ zák. č. 179/1998 Z. z. oprávnené žalobcovi uložil pokutu vo výške 250.000,--Sk.

Žalobcovi s poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho konania (ďalej len „OSP“) nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko nebol v konaní úspešný.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie namietajúc neúplné zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci. V odôvodnení žalobca uviedol, že preukázal vedomosť žalovaného o upresnení dodávateľa streliwa ešte v priebehu licenčného konania. Žalobca je toho názoru, že postupoval vo všetkých prípadoch manipulácie s udelenými licenciami v zmysle ustanovenia § 17 ods. 3 citovaného zákona a nevyčerpané licencie vrátil v časovom predstihu, pretože tieto bol povinný vrátiť najneskôr do 15. januára 2005. Nadobudnutie vojenského materiálu, ktorý bol predmetom licencií žalobca včas preukázal kúpnyimi zmluvami č. 23/360 a 22/360 uzavretými s MO SR. Zmluva boli založené v prílohe listu adresovaného MH SR z 11. februára 2003 pod. zn. 51/03 MK a listu z 18. júna 2003 v priebehu licenčného konania. Žalobca napokon namietal porušenie ustanovenia § 25 ods. 5 Správneho poriadku. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a rozhodnutia žalovaného zrušil a vec mu vrátil na nové konanie.

Podaním zo dňa 7. júla 2008 žalobca doplnil svoje odvolanie tým, že ustanovenie § 15 ods. 5 písm. d/ zák. č. 179/1998 Z. z. „neprikazuje“ MH SR viazať licenciu na dovoz s licenciou na vývoz, „prikazuje“ mu iba posudzovať ich súčasne.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu z 24. júla 2008 v plnom rozsahu zotrval na svojich doterajších výpovediach a písomnom vyjadrení zn.: 1039/2005-530 zo dňa 23. augusta 2005, nakoľko žalobca v podanom odvolaní opätovne namieta a poukazuje na rovnaké skutočnosti ako v žalobe a v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli zmeniť rozsudok krajského súdu. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol v celom rozsahu a nepriznal mu právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec na odvolacom pojednávaní (§ 250ja ods. 2 a § 214 ods. 1 písm. c/ s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP) podľa § 250ja ods. 3 druhá veta OSP a podľa § 219 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok potvrdil, nakoľko dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 2 OSP, ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže

vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 179/1998 Z. z. písomnú žiadosť o udelenie licencie (ďalej len „žiadosť o licenciu“) predkladá ministerstvu hospodárstva žiadateľ, ktorému bolo vydané povolenie obchodovať s vojenským materiálom (ďalej len „žiadateľ o licenciu“).

Podľa § 15 ods. 2 zák. č. 179/1998 Z. z. žiadosť o licenciu žiadateľ predkladá na základe uzatvorenej zmluvy so zahraničným partnerom na obchod s konkrétnou kategóriou a množstvom vojenského materiálu.

Podľa § 15 ods. 5 zák. č. 179/1998 Z. z. žiadosť o udelenie licencie treba doložiť pri reexporte vojenského materiálu žiadosťou o dovoznú licenciu súčasne so žiadosťou o vývoznú licenciu.

Podľa § 16 ods. 5 písm. d/ zák. č. 179/1998 Z. z. rozhodnutie o udelení licencie obsahuje

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo žiadateľa,
- b) číslo povolenia na vykonávanie obchodu s vojenským materiálom,
- c) číselné označenie položky alebo podpoložky kombinovanej nomenklatúry colného sadzovníka,
- d) názov a špecifikáciu vojenského materiálu a jeho množstvo,
- e) krajinu pôvodu a krajinu obchodu pri dovoze, krajinu určenia a krajinu obchodu pri vývoze, obchodné meno a sídlo alebo meno a miesto podnikania zahraničného partnera a konečného užívateľa vojenského materiálu,
- f) ďalšie náležitosti na vykonávanie obchodu s vojenským materiálom podľa požiadaviek ministerstva hospodárstva.

Podľa § 25 ods. 2 písm. c/ zák. č. 179/1998 Z. z. pokutu od 100.000,--Sk do 5.000.000,--Sk ministerstvo hospodárstva uloží tomu, kto obchoduje s vojenským materiálom bez vydania povolenia (§ 10 a 10a) alebo udelenia licencie (§ 16) alebo v rozpore s nimi.

Z predloženého administratívneho spisu žalovaného odvolací súd zistil, že prvostupňový správny orgán vydal dňa 21. februára 2005 č. Pk1/2005-020 rozhodnutie, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,--Sk pre obchodovanie s vojenským materiálom v rozpore s udelenými licenciami č. V 404/0047 a č. V 404/0048. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca dňa 1. októbra 2003 požiadal žalovaného o udelenie licencie na vývoz 3000 ks 7,62 mm samopalov vzor 58 s príslušenstvom do štátu B. V zmysle podanej žiadosti bol ako dodávateľ dovážaného vojenského materiálu uvedené Ministerstvo vnútra SR. Žiadosť bola doložená overenou fotokópiou Zámennej zmluvy č. VS-295-6/EO-1-2000 uzavretej medzi žalobcom a Ministerstvom vnútra SR, predmetom ktorej je zámena 54 ks samopalov 7,62 mm vzor 58 P a 2044 ks samopalov 7,62 mm vzor 58 V. Ďalších 1000 ks samopalov určených pre deklarovaného konečného užívateľa do štátu B. mal žalobca nadobudnúť na základe kúpno-predajnej zmluvy č. 03/02/03 Z zo dňa 3. februára 2003, ktorá bola uzavretá medzi obchodnou spoločnosťou B. s. r. o., Č.. Na základe predmetnej kúpnej zmluvy požiadal žalobca dňa 1. októbra 2003 o udelenie licencie na dovoz 1000 ks 7,62 mm samopalu vzor 58 s príslušenstvom z Č.

Licencia č. D 404/0091 na dovoz 1000 ks 7,62 mm samopalu vzor 58 s príslušenstvom z Č. a ich následný reexport bola žalobcovi udelená rozhodnutím Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 14. apríla 2004 a zároveň bola žiadateľovi udelená aj licencia č. V 404/0048 na vývoz 3000 ks 7,62 mm samopalu vzor 58 s príslušenstvom do štátu B.

Po realizovaní obchodného prípadu bola dňa 9. júla 2004 Ministerstvu hospodárstva SR vrátená vyčerpaná licencia č. V 404/0048 na vývoz 3000 ks 7,62 mm samopalu vzor 58 s príslušenstvom. Licencia č. D 404/0091 na dovoz 1000 ks 7,62 mm samopalu vzor 58, na základe ktorej sa mal vykonať reexport do štátu B., bola dňa 3. augusta 2004 vrátená Ministerstvu hospodárstva SR ako nevyčerpaná.

Dňa 1. októbra 2003 žalobca požiadal Ministerstvo hospodárstva SR o udelenie licencie na vývoz 1 000 000 ks 7,62 x 39 mm nábojov do samopalu do štátu B., v ktorej je uvedený ako dodávateľ vyváženého vojenského materiálu B., s. r. o., Č.. Táto obchodná spoločnosť mala na základe kúpno-predajnej zmluvy č. 03/02/03 Z dodať žalobcovi 750 000 ks nábojov za účelom ich ďalšieho reexportu do štátu B.. Zvyšných 250 000 ks nábojov určených na vývoz mal vývozca nadobudnúť na základe kúpnej zmluvy č. 22/3398 zo dňa 16. decembra 2002 uzavretej medzi žalobcom a Ministerstvom obrany SR.

Ministerstvo hospodárstva SR požadovanú licenciu na dovoz 750 000 ks nábojov do samopalu udelilo žalobcovi dňa 14. apríla 2004 licenciou č. D 404/0092. V ten istý deň rozhodlo o udelení licencie č. V 404/0047 na vývoz 1 000 000 ks 7,62 x 39 mm nábojov do samopalu pre potreby Ministerstva bezpečnosti štátu B.

Dňa 9. júla 2004 bola Ministerstvu hospodárstva vrátená vyčerpaná licencia č. V 404/0047 na vývoz 1 000 000 ks 7,62 x 39 mm nábojov do samopalu a licencia č. D 404/0092 na dovoz 750 000 ks 7,62 x 39 mm nábojov do samopalu bola 3. augusta 2004 vrátená ako nevyčerpaná. Ministerstvo hospodárstva SR začalo dňa 30. augusta 2004 správne konanie voči žalobcovi za účelom zistenia pôvodu vojenského materiálu vyvezeného na základe vývozných licencií č. V 404/0048 a č. V 404/0047.

Nakoľko uvedený rozpor v realizácii navzájom súvisiacich úradných povolení mohol predstavovať obchodovanie s vojenským materiálom v rozpore s udelenými licenciami, ktoré je porušením ustanovenia § 14 ods. 3 zák. č. 179/1998 Z. z., žalovaný začal dňa 30. augusta 2004 správne konanie voči žalobcovi v súvislosti s podozrením týkajúcim sa porušenia zák. č. 179/1998 Z. z..

Prvostupňový správny orgán v rozhodnutí uviedol, že obchodné operácie posudzoval ako reexport vojenského materiálu a uvedené dovozné a vývozné licencie boli udelené na základe dokumentácie obsiahnutej v jednotlivých žiadostiach. Žalobca mal bezodkladne informovať Ministerstvo hospodárstva SR o zmene dodávateľa vyváženého vojenského materiálu a na základe predloženej zmluvy potvrdzujúcej jeho zmluvný vzťah medzi novým dodávateľom, vykonať príslušné zmeny v podaných žiadostiach o udelenie vývozných licencií. Rovnako mal požiadať o zastavenie licenčného konania v prípade oboch dovozných žiadostí, keďže bolo zrejmé, že účel dovozu vojenského materiálu nebude naplnený. Podľa prvostupňového správneho orgánu sa žalobca dopustil obchodovania s vojenským materiálom v rozpore s udelenými vývoznými licenciami, a preto mu bola udelená pokuta podľa ustanovenia § 25 ods. 2 písm. c/ zák. č. 179/1998 Z. z. vo výške 250.000,--Sk.

Rozklad podaný dňa 4. marca 2005 proti prvostupňovému rozhodnutiu minister hospodárstva rozhodnutím č. 696/2005-001 zo dňa 22. marca 2005 zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Správny orgán druhého stupňa konštatoval, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. V druhostupňovom konaní žalovaný nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie.

Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 696/2005-001 zo dňa 22. marca 2005 a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Odvolací súd dospel v danom prípade k záveru, že tovar, ktorý bol vyvezený na základe vývozných licencií č. V 404/0047, t. j. 1 000 000 ks 7,62 x 39 mm nábojov do samopalov, bol nadobudnutý kúpnyimi zmluvami č. 22/3398 zo dňa 18. decembra 2002 a č. 23/3492 zo dňa 3. novembra 2003. Tovar vyvezený na základe vývozných licencií č. V 404/0048 žalobca nadobudol tým, že 1 000 ks samopalov VZ 58 bolo v mesiaci december 2003 v súlade s kúpnuou zmluvou č. 23/3492 zo dňa 3. novembra 2003 odkúpených od rezortu obrany a zvyšných 2 000 ks samopalov bolo nadobudnutých zámennou zmluvou č. VS-295-6 EO-1-2000 od Ministerstva vnútra SR. Z uvedeného vyplýva, že kúpne zmluvy boli medzi žalobcom a príslušnými zmluvnými obchodnými partnermi uzatvorené ešte pred udelením príslušných dovozných a vývozných licencií dňa 14. apríla 2004. Povinnosťou žalobcu bolo teda upraviť príslušné žiadosti o udelenie licencií v súlade s novovzniknutými skutočnosťami. Správny orgán vydal príslušné licencie na základe žiadostí po splnení všetkých zákonných podmienok, pričom držiteľ licencie bol oprávnený reexportovať (doviezť a vyviezť) vojenský materiál len na základe udelených licencií. Ak teda neboli podané nové žiadosti, resp. pôvodné opravené v časti dodávateľa novým dodávateľom, obchodoval žalobca na základe udelených licencií v rozpore so zákonom.

Odvolací súd mal za preukázané, že vojenský materiál mal byť dovezený na územie Slovenskej republiky na základe licencie č. D 404/0092 za účelom reexportu na základe licencie č. V 404/0047 a vojenský materiál, ktorý mal byť dovezený na základe licencie č. D 404/0091, mal byť dovezený za účelom reexportu na základe licencie č. V 404/0048. Žalobca teda nevyviezol licencovaný vojenský materiál ako reexport dovezeného vojenského materiálu, hoci tak mal v súlade s licenciou č. V 404/0047 a licenciou č. V 404/0048 urobiť.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nepostupoval v súlade s licenciou č. V 404/0047 a licenciou č. V 404/0048, a tým sa dopustil konania v rozpore s ustanovením § 14 ods. 3 zák. č. 179/1998 Z. z., sankcionovaného podľa ustanovenia § 25 ods. 2 písm. c/ zák. č. 179/1998 Z. z., ktorým je obchodovanie v rozpore s udelenou licenciou. Podľa názoru najvyššieho súdu pokuta bola uložená v súlade s vyššie uvedeným ustanovením. Výška uloženej pokuty bola prvostupňovým správnym orgánom stanovená na základe správnej úvahy po posúdení spoločenskej nebezpečnosti konania držiteľa nevyužitých dovozných licencií. Pri určení výšky pokuty prihliadol správny orgán na charakter protiprávneho konania, závažnosť zisteného nedostatku a rozsah jeho následkov. Vzhľadom na uvedené považuje najvyšší súd výšku uloženej pokuty za adekvátnu. V predmetnej veci došlo zo strany žalobcu nesporne k porušeniu ustanovenia § 14 ods. 3 zák. č. 179/1998 Z. z. a z uvedeného

odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie podľa § 25 ods. 2 písm. c/ zák. č. 179/1998 Z. z. bolo dôvodné. V danom prípade správny orgán mohol uložiť pokutu až do výšky 5.000.000,-Sk, pričom pokuta bola uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby a je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že bolo porušené ustanovenie § 25 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), podľa názoru odvolacieho súdu toto procesné pochybenie správneho orgánu nemalo vplyv na zákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP), nakoľko žalobca v zákonnej lehote podal riadny opravný prostriedok aj žalobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP ako vecne správny potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu, súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešný žalobca právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá a žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a ani si ich neuplatnil.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 23. septembra 2009

JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth